

paa et af de Spørgsmaal, der er vanskeligst at løse i en Toldlov, nemlig Spørgsmaalet om Maalet for Beskyttelse for Industrien.

Førend jeg udtaler mig om de enkelte Punkter og vel at mærke kun Hovedpunkterne i det foreliggende Forslag, vil jeg tillade mig at minde om Landstingets Flertals gamle Standpunkt lige over for Spørgsmaalet om en Revision af Toldloven: *at modsætte sig enhver Revision af Toldloven, der vil medføre nogen væsentlig Nedgang i Statsindtægterne eller dens Dækning ved en Indkomstskat eller andre direkte Skatter, og for det andet at hævde, at en ny Toldlov bør give fornøden Beskyttelse til dansk Produktionsvirksomhed.* Jeg er sikker paa, at dette gamle Standpunkt er endnu Landstingets Højres Standpunkt. Naar man vil spørge om, hvorvidt det nu foreliggende Forslag fyldestgør de Krav, som Landstingets Flertal hidtil har stillet til en Revision af Toldloven, behøver man næppe at anstille nogen videregaaende Undersøgelse for det første Punkts Vedkommende, at Revisionen ikke maatte medføre nogen væsentlig Nedgang i Statsindtægterne. Den Nedgang i Statsindtægterne, som dette Forslag efter selve Forslagsstillernes Beregning i det andet Ting vilde medføre, er, dersom jeg ikke husker fejl, noget som mellem 5 og 6 Millioner. At dette ikke kan kaldes uvæsentligt, tror jeg nok, at man ikke behøver nærmere at paavise. Beløbet nærmer sig jo stærkt til de Reduktionsbeløb, som Landstinget i sin Tid var ret vant til at se komme herop fra det andet Ting, Reduktionsbeløb, som netop fremkaldte den bestemte, præcise Udtalelse fra Landstingets Flertal om en Toldrevision, der medfører væsentlig Nedgang i Statsindtægterne.

Hvad det andet Punkt angaar, kan der selvfølgelig være meget forskellige Mening om, hvad der skal forstaas ved *fornøden* Beskyttelse for udenlandsk Produktionsvirksomhed, og jeg kan kun udtale som min *personlige* Mening i dette Tilfælde, at det foreliggende Forslag ikke fyldestgør dette Krav, men jeg taler kun paa mine egne Vegne. Det er en Selvfølge, at hvad dansk Produktionsvirksomhed behøver af Beskyttelse, forandrer sig efter Tid og efter Forhold. Der var en Tid — og den ligger ikke længere tilbage, end at mange af Medlemmerne af dette Ting endnu maa kunne erindre det — hvor man var ret tilbøjelig til at betragte Beskyttelse overhovedet, og industriel Beskyttelse særlig, som et nødvendigt Onde. Man var i det væsentlige frihandelssindet, man ansaa sig imid-

lertid for forpligtet til at tage Hensyn til det fra Fortiden overleverede, men man var som sagt meget tilbøjelig til at betragte det som et nødvendigt Onde, at man maatte tage disse Hensyn, og saa søgte man blot at komme derfra saa lempelig som muligt og mente, at naar man kun sørgede for, at det, der var vokset op under Beskyttelsen, ikke blev ødelagt ved at berøves Beskyttelsen, saa var det nok. Jeg nævner udtrykkeligt dette, fordi jeg ogsaa paa den Tid stod temmelig nær ved det Standpunkt. Men Tiderne forandre sig, og Forholdene forandre sig. Jeg skal særlig pege paa den uimodsige- lige Kendsgerning, at i Løbet af disse 25 Aar, som det vel nu omtrent er, siden det første Toldrevisionsforslag forelaa, har Protektionismen vokset sig stærk, saa stærk, at det nu er en Undtagelse, naar man ikke rundt om i Verden hylder Beskyttelses-systemet og indretter sin Lovgivning derefter. Ja, man vil jo endogsaa kunne sige, at Beskyttelsesprincippet gør sig gældende uden at sætte Spor i et Lands Toldlovgivning, idet man ad andre Veje, paa andre Maader opnaar netop det samme, som man vilde kunne opnaa gennem prohibitive Bestemmelser i en Toldlov, nemlig at afskære Konkurrencen fra andre Lande ved positivt at hindre Indførsel af Varer. Nok sagt, at det protektionistiske System behersker Verden for Tiden, tror jeg ikke, nogen skal driste sig til at modsige. Men derved ere jo ogsaa Forholdene blevne fuldt ud forandrede. I Stedet for den friere, om ikke fuldstændigt fri, Udveksling af Varer er der indtraadt det, at store betydelige Forbrugslande mere eller mindre hindre Indførsel fra Udlandet til Fordel for deres egen Produktionsvirksomhed. Og det er ikke alene derigennem, at Forholdene ere forandrede, og at de enkelte Lande, som endnu ikke ere fulgte med paa denne Vej, ere blevne skadede i høj Grad i deres Produktionsvirksomhed paa deres eget Marked ved Overskylning af Produkter, tilvirkede under gunstigere Forhold i Beskyttelseslande, men det er jo endogsaa kommet dertil, at man paa sit Hjemmemarked paa adskillige Artikler føler sig trykket af den Udførselspræmie, som andre Lande give deres Produkter. Under saadanne Forhold forekommer det mig at være en uafviselig Nødvendighed nøje at undersøge, hvad der under de nuværende Forhold udfordres for at holde den danske Produktionsvirksomhed oppe, for at sætte den i Stand til i alt Fald paa sit eget Marked, paa Hjemmemarkedet, at udholde Konkurrencen med de fremmede